

BULETINUL ICCRS

Anul XXXVI, Numărul 4

iulie-septembrie 2010

În acest număr

Tineretul – *Ierece Gilberto + Marcos Volcan*

Ședința Consiliului ICCRS 2010 – *Oreste Pesare*

EVENIMENTE APROPIATE

12-18.09.2010

Steubenville, SUA

Curs ICCRS de formare a responsabililor

26.09-12.10.2010

Buenos Aires, Argentina

Curs ICCRS de formare a responsabililor

07-14.11.2010

Abuja, Nigeria

Curs ICCRS de formare a responsabililor

08-12.06.2011

Assisi, Italia

Assisi 2011: Creșterea în carismă

29.06-06.07.2011

Townsville, Australia

Curs ICCRS de formare a responsabililor

Roma, Italia

Institutul ICCRS de formare pentru responsabili

Tineretul

Ierece Gilberto + Marcos Volcan

Alegerea ideală pe care o pot face tinerii este de a nu se preocupa în mod exclusiv de RCC, ci de Biserica Catolică și de Isus Cristos. Aceasta pentru că tinerii reprezintă o forță importantă pentru societate, pentru Biserică și, bineînțeles, pentru RCC din toată lumea.

A privi la tineri înseamnă a arunca o privire asupra bisericii viitorului, pentru că tinerii de astăzi sunt preoții, episcopii, catehiștii, părinții și specialiștii care vor conduce Biserica, societatea și RCC într-un viitor apropiat. Și Biserica trebuie să fie conștientă de acest lucru și trebuie să-și dea seama că nu poate ignora investiția pe care trebuie să-o facă în tineri, ca resursă de evanghelizare.

„... În tineri, de fapt, Biserica citește drumul ce o așteaptă spre viitor și găsește imaginea și amintirea acelei tinereți fericite, cu care Duhul lui Cristos o îmbogățește în mod constant” (Christifideles laici, nr. 46).

Tineretea nu este doar acea etapă a vieții în care fiecare persoană se confruntă cu mari provocări, probleme și incertitudini, ci este și perioada în care visele, vigoarea fizică, îndrăzneala, curajul, generozitatea, spiritul de aventură, dragostea pentru risc, idealismul, bucuria, deschiderea inimii, interesul și deschiderea minții către noi idei sunt trăite foarte intens. Tineretea este și perioada în care tinerii caută să trăiască în grup ori se angajează în activități de voluntariat, având

mult timp la dispoziție; în același timp, în tinerețe omul arată o înclinație aparte pentru manifestări artistice și culturale, pentru mari idealuri de fraternitate, de amicitie și generozitate și o mare dorință de a construi o lume mai frumoasă și mai bună.

Nu numai că se înregistrează o semnificativă participare a tinerilor la RCC, ci unii sunt implicați în diferite slujiri și acționează pe mai multe fronturi. Totuși, cei care se implică activ sunt încă puțini, față de marele număr de participanți prezenți la evenimentele organizate în mod special pentru tineri.

Este un fapt știut că acești tineri doresc să participe activ la viața comunității lor și, în același timp, doresc să ofere sugestii utile și contribuția lor prețioasă, chiar dacă nu găsesc totdeauna spațiul necesar pentru acest lucru. Este de asemenea un lucru știut că mulți dintre ei nu au încă o formare adecvată și maturitate suficientă pentru a gestiona anumite activități: este important deci să fie găsit echilibrul just, astfel încât, toți împreună, să putem îmbogăți RCC și Biserica.

Pe lângă calitățile pozitive amintite, este important să luăm în considerare și populația tânără în general, nu numai pe cea implicată în RCC. Misiunea RCC este evanghelizarea prin botezul în Duhul Sfânt și nu va fi completă până când fiecare tânăr nu va fi făcut această experiență. Este imperativ necesar să avem o viziune clară a realității actuale a tinerilor; așa cum știm, viziunea e cea care naște visele, iar acestea nasc motivațiile pentru acele acțiuni care realizează schimbările necesare.

În societatea de azi mulți tineri găsesc cu greu în părinții lor o îndrumare validă; multora le lipsesc prietenii importante, pe când alții sfârșesc prin a folosi droguri licite sau ilicite. Se înregistrează, printre altele, un declin în interesul pentru studiu, folosirea excesivă și fără discernământ a mijloacelor de comunicare virtuală, lipsa transiterii valorilor din partea instituțiilor tradiționale, printre care familia și școala, proliferarea familiilor disfuncționale și o instrucție de calitate îndoielnică, lipsa „limitelor” în timpul copilăriei și adolescenței, indiferența, forme noi de exprimare culturală, răspândirea produselor de masă, un acces minor la activități sportive, de recreație și culturale, depresia, lipsa inițierii creștine, individualismul etc.

Aceasta este realitatea, dar trebuie să căutăm să salvăm toate acele caracteristici pe care le-am evidențiat anterior și, mai ales, roadele Duhului Sfânt (Gal 5,22-23) în lume, pentru ca acești tineri să poată deveni lideri curajoși și determinați, plămuiți de Duhul Sfânt și de chipul și memoria Rusaliilor în Biserică și în lume!

Trebuie să ne concentrăm toate puterile noastre în această acțiune, fără să pierdem timpul. Există deja o generație de tineri în RCC care își cresc familiile: sunt familii carismatice, care trebuie să învețe să-și trăiască viața în Duh, în lume, pentru ca fiii lor să se poată naște și crește la lumina unei noi culturi: cultura Rusaliilor.

Iar noi putem visa să salvăm această cultură! Sunt 40 de ani de când RCC trăiește o astfel de experiență, care așteaptă să poată fi transmisă. Astăzi avem tineri maturi, care, încă de mici copii, au făcut cunoștință cu Isus: dacă ne angajăm ferm în această direcție, noua generație a RCC va avea fii care vor aparține, încă din momentul conceperii lor, familiilor autentic carismatice, care trăiesc o credință vie, care să ne permită să construim o nouă civilizație, o „civilizație a iubirii”. Acest lucru depinde nu numai de atitudinea pe care o vom avea față de evanghelizare, ci și de cum îi vom implica pe tineri în RCC.

Este clar că trebuie să lucrăm pe două fronturi: pentru tinerii care deja fac parte din RCC și apoi pentru cei care nu l-au cunoscut pe Isus. Trebuie să spunem că și printre cei care frecventează grupurile de rugăciune ale RCC pot fi găsite persoane care nu au primit kerygma sau care n-au fost botezate încă în Duhul Sfânt. Deci:

1. trebuie să încurajăm dezvoltarea grupurilor de rugăciune spre evanghelizarea tinerilor. Aceste grupuri nu trebuie să se limiteze numai la tineri, ci trebuie să-i pună pe aceștia în centru. Muzica vivace, motivații puternice și un limbaj modern folosit în predică și în rugăciune pot fi utilizate în mod eficace pentru a intra în contact cu realitatea tineretului;

2. trebuie să-i motivăm, să-i încurajăm și să-i conducem pe tineri să găsească un îndrumător spiritual. În ziua de azi sunt puțini acei tineri care caută o îndrumare spirituală.

3. Nu putem spera într-un *leadership* puternic printre tinerii RCC, dacă nu suntem dispuși să ne angajăm în ucenicie. Trebuie să găsim modul potrivit pentru a pune acest lucru în practică, altfel nu vom putea obține roadele dorite. Nu servește la nimic cultivarea pământului, dacă apoi se vor neglija pomul și roadele sale. Numai prin a fi buni păstori putem să-i învățăm pe tinerii noștri, cu zel, iubire și dedicare, cum să facă experiența rugăciunii personale, a fidelității față de Cuvântul lui Dumnezeu, participând la sacramente; să studieze doctrina catolică creștină, să citească Cuvântul lui Dumnezeu, să utilizeze carismele, să se roage în familie și să practice diferite devoțiuni și acte de caritate. Nu trebuie să uităm că, în timp ce îi învățăm și avem grijă de ceilalți, și zelul pentru sfințirea noastră crește. A deveni un exemplu pentru ceilalți mărește în noi nevoia de a deveni tot mai asemănători cu Isus și Maria.

4. Ar putea fi organizate reculegeri „în profunzime” cu un număr limitat de participanți, pentru a putea forma mici grupuri observabile în timpul evenimentului. Aceste reculegeri trebuie să se concentreze asupra temelor specifice și, de preferință, trebuie să fie conduse de același predicator de la început până la sfârșit, astfel încât să fie urmat un singur fir de gândire și formare. Participanții la reculegere trebuie să poată parcurge un timp de liniște cu Dumnezeu și să se pună în ascultarea prezenței sale. Reculegerea ar trebui să prevadă și împărtășirea în grup, pentru ca tinerii să poată nu numai asculta, ci și vorbi despre experiența lor personală, făcând experiența, individuală sau de grup, de a avea persoane care se roagă asupra lor.

5. Activitățile misionare tind să atragă tinerii, în virtutea caracteristicilor pe care le posedă: îndrăzneală, bucurie, generozitate, deschiderea inimii, sensibilitate, amicitie, solidaritate. Misiunile ne permit să atingem cele două obiective asupra cărora trebuie să lucrăm, permițând ca fie tinerii, fie destinatarii misiunilor să fie binecuvântați de Domnul! Misiunile pot fi organizate aproape oriunde. Adesea, misionarii sunt și cei care culeg cele mai mari roade ale activității misionare, având experiența necesară pentru a lăsa ca Dumnezeu să lucreze prin ei, trăind această experiență în mod concret și oferind în același timp mărturia lor personală, care dă voie Duhului Sfânt să ne elibereze, să ne umple de bucurie, să ne întărească credința și să revigoreze iubirea lui Dumnezeu în noi și pentru noi. Printre altele, misiunile vor aduce roade grupurilor de rugăciune, RCC și Bisericii întregi. În esență, RCC poate fi considerat ca o mișcare misionară, chiar dacă, în multe locuri, ne-am limitat activitățile doar la grupurile de rugăciune. În practică, acest lucru se traduce în faptul că persoanele nu mai sunt capabile să dezvolte activități misionare, astfel încât au nevoie de formare pentru a îndeplini ceva ce era totdeauna natural pentru noi.

Speranța lui Ioan Paul al II-lea era în tineri, pe care el îi numea „Sentinelele de Dimineață”, fiind cei care anunță o nouă eră. Poporul tinerilor carismatici trăiește chemarea de a fi „Sentinelele de Dimineață”, fiind apostolii efuziunii Duhului Sfânt! 🙏

Ședința Consiliului ICCRS

Ultima întâlnire a Consiliului ICCRS, ținută la Assisi în perioada 25-29 mai 2010 s-a dovedit a fi un moment de har profetic din partea Domnului.

De o importanță aparte a fost întâlnirea cu card. Stanislaw Rylko, Președintele Consiliului Pontifical pentru Laici la Vatican.

Inspirați de Duh, am parcurs prima zi de întâlnire reflectând asupra Reînnoirii Carismatice și a ecumenismului, prin colaborarea lui Charles Whitehead, ex președinte al IRCCS și soția sa, Sue. Credem cu putere că Domnul cheamă Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) să redescopere într-o măsură tot mai mare această dimensiune a vieții noastre.

Atenția consiliului s-a concentrat în special asupra evenimentului mijlocirii de la Assisi, un program bogat și diversificat, la care au participat reprezentanți din 40 de țări. Aceștia, la terminarea întâlnirii, și-au exprimat satisfacția pentru eveniment. Episcopul local, Excelența Sa Mons. Domenico Sorrentino, a colaborat în mod special la eveniment, în particular în timpul celebrării Liturghiei de Rusalii. Ca rod al evenimentului, s-a decis o mare angajare în crearea unui fel de rețea de mijlocire, atât la nivel național, cât și local, pentru întregul RCC, care va fi activat într-un viitor apropiat.

Consiliul și-a concentrat printre altele atenția asupra problemei formării. Cursul de Formare pentru Responsabili (LTC), Institutul de Formare pentru Responsabili (LFI) funcționează foarte bine și sunt tot mai multe cereri din partea noilor responsabili ai Reînnoirii Carismatice din toate părțile lumii.

Din acest motiv, s-a decis constituirea unui al patrulea nivel de formare – nivelul academic – ca parte a proiectului ICCRS privind Universitatea Duhului Sfânt. Cu scopul de a organiza un astfel de proiect de formare, având cursuri de formare academice, ICCRS-ul ia în considerare folosirea unui local ad hoc la Roma. Este o mare provocare și de aceea avem nevoie de rugăciunile și susținerea voastră pentru a putea fi capabili să ducem mai departe acest proiect și, în același timp, pentru a putea face un discernământ corect.

Pe ordinea de zi au fost și alte teme, cum ar fi:

○ Evenimente apropiate: pregătirea jubileului pe care RCC îl va celebra în 2017 la Roma, împreună cu Reînnoirea Carismatică mondială:

- Ziua de reculegere pentru preoți – care a avut loc imediat după întâlnirea Consiliului
- Colocviul despre botezul în Duhul Sfânt, care se va ține la Roma în martie 2011
- un alt eveniment care va avea loc la Assisi în ziua Rusaliilor din 2011 cu tema „Creșterea în carisme”
- Întâlnirea mondială a tinerilor RCC, programat pentru iulie 2012 în Brazilia.
- Reculegerea Internațională a Preoților, care se va ține în sala Paul al VI-lea din Vatican, prevăzută pentru 2015.

○ Alegeri:

- Michelle Moran (Anglia) în calitate de Președinte, Cyril John (India) în calitate de Vicepreședinte, Bob Canton (SUA) și fr. James Shin (Coreea de Sud) au fost confirmați în unanimitate pentru un al doilea mandat.
- Consiliul l-a ales și pe Denise Bergeron (Canada) în calitate de consilier pentru America de Nord. Să-i spunem bun venit lui Denise în ICCRS.

○ Comitete și subcomitete: a fost dedicat un interval de timp rezonabil pentru relațiile dintre subcomitetele continentale (ESCI pentru Europa, AFSCI pentru Africa și ISAO pentru Asia și Oceania) și dintre diferitele comitete cărora membrii consiliului le dedică slujirea:

- Comitetul Buletinului ICCRS, care a prezentat versiunea actualizată a Buletinului nostru și programarea pentru 2011.

- Comitetul Project Fund (Fondul pentru Proiecte), care a prezentat colectarea de fonduri, auto-promovarea, proiectul Recolta Speranței, proiectul de implementat pentru plăți on-line. La această propunere, Bob Canton a anunțat că IRCCS-ul este scutit de impozite în Statele Unite, ceea ce este în favoarea donatorilor din America de Nord.
- Comitetul Director pentru Familie, deja în contact cu Consiliul Pontifical pentru Familie de la Vatican, are în program colaborarea la nivel mondial.
- Comitetul pentru Tineri, cu proiectului unui nou sit web IRCCS pentru tineri.
- S-a decis ca următoarea ședință a Consiliului să se țină la Roma între 21-26 martie 2011.

În timpul acestei perioade, Domnul a deschis în Biserică multe uși pentru Reînnoirea Carismatică Catolică, în beneficiul lumii întregi. ICCRS-ul e gata să primească toate provocările și pentru acest lucru vă rugăm să ne însoțiți mereu cu rugăciunea și să ne susțineți totdeauna cu slujirea voastră pentru RCC din lumea întreagă și pentru întreaga Biserică.

Oreste Pesare, director ICCRS

EVENTIMENTE APROPIATE vizitați <http://www.iccrs.org> sau e-mail la: events@iccrs.org sau tel. 0039.06.6988.7126

Cursul ICCRS de Formare pentru Responsabili (LTC)

„Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul care e în Hristos Isus și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să-i învețe și pe alții” (2Tim 2,1-2).

Cursul ICCRS de Formare pentru Responsabili (ICCRS Leadership Training Course) este o cale prin care ICCRS-ul se îngrijește de formarea responsabililor din Reînnoirea Carismatică Catolică din lumea întreagă. În parteneriat cu realitățile carismatice locale, ICCRS-ul oferă acest program de week-end, care va chema și înzestra noi responsabili și, de asemenea, va încuraja responsabilii actuali.

LTC Buenos Aires, Argentina

26 septembrie – 2 octombrie 2010

Pentru mai multe informații, vă rugăm să-l contactați pe dl. Pino Scafuro prin e-mail la pinoscafuro@yahoo.it.

LTC Steubenville, SUA

12-18 septembrie 2010

Pentru mai multe informații, vă rugăm să contactați prin telefon personalul de la serviciul clienți al Universității Franciscane,

la numărul: +00 740 283 6314 sau înscrieți-vă azi pe adresa:

<http://www.franciscanconferences.com>.

LTC Abuja, Nigeria

7-14 noiembrie 2010

Pentru mai multe informații, vă rugăm să-l contactați pe dr. Dr. Isaac Urlorolo prin e-mail la ehaleoye@gmail.com.

LTC Townsville, Australia

29 iunie – 06 iulie 2011

Pentru mai multe informații, vă rugăm să-l contactați pe Trudy Clarke prin e-mail la trudy.clarke4@bigpond.com.

Assisi 2011: Creșterea în carisme

8-12 iunie 2011

Participă împreună cu ICCRS-ul și Comunitatea Carismatică Internațională la evenimentul care va avea loc la Assisi în vederea Rusaliilor. Este ocazia potrivită pentru a-i asculta pe predicatori cu autoritate, pentru a participa la ateliere de lucru, la Liturgia zilnică și pentru a împărtăși cu alții experiența voastră. La sfârșitul evenimentului este prevăzut un pelerinaj opțional, în care puteți vizita minunatul orașel Assisi și să reflectați asupra vieții și influenței Sfântului Francisc.

Câte am auzit și am cunoscut și câte părinții noștri ne-au învățat nu le-am ascuns de la fiii noștri din neam în neam, vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile pe care le-a făcut. Ps 78,3-5.

Institutul ICCRS pentru Formarea Responsabililor este răspunsul concret la invitația lui Ioan Paul al II-lea de a promova o majoră „maturitate ecleziastă”. Este vorba despre un curs intensiv cu durată de trei săptămâni, destinat responsabililor Regînnoirii Carismatice Catolice și este organizat în însăși inima Bisericii, la Roma (Italia). Lecțiile vor fi integrate de conferințe, vizite și locuri sacre, precum și în diferite dicasterii din interiorul Bisericii. Lecțiile vor fi ținute în limba engleză; sunt disponibile și alte limbi, la cerere.

ICCRS CAUTĂ COLABORATORI

*„Și El i-a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos”
(Efeseni 4,11-12)*

Din când în când, ICCRS caută ajutorul celor care doresc să slujească prin talentul și timpul date lor de Dumnezeu pentru a duce mai departe misiunea Reînnoinii Carismatice Catolice direct din inima Bisericii, timp de 1 până la 2 ani.

Actualmente căutăm persoane care au cunoștințe tehnice de hardware și cunoștințe practice de baze de date și sisteme de server. Avem nevoie, de asemenea, și de designeri de grafică și web, pentru a îmbunătăți accesibilitatea sitului nostru web. Deoarece ICCRS este un birou internațional, este important să vorbiți engleza și fluent o altă limbă străină.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne trimiteți CV-ul vostru și o fotografie la adresa:

director@iccrs.org

 ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal Services

(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:

Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

Telefon: 0039.06.69.88.71.26/27

Fax: 0039.06.69.88.72.24

website: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

Buletinul ICCRS este un buletin internațional, publicat bilunar în engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Scopul său este de a furniza informații despre creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume.

Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea Responsabililor este disponibilă suplimentar cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail sau poștă.

Directorul Biroului ICCRS:

Oreste Pesare, *Italia*

Consultant ICCRS:

Allan Panozza, *Australia*

Membrii Consiliului ICCRS:

Michelle Moran, *Anglia (Președinte)*

Cyril John, *India (Vicepreședinte)*

Robert C. Canton, *SUA*

Denise Bergeron, *Canada*

María José Cantos de Ortiz, *Cile*

Maria Figueroa de Góngora, *Guatemala*

Ep. Mons. Joseph Grech, *Australia*

Diacon Christof Hemberger, *Germania*

Dariusz Jeziorny, *Polonia*

Julienne Mesedem, *Camerun*

Jude Muscat, *Malta*

Fr. James Sang Hyun Shin, *Coreea de Sud*

Pr. Emmanuel Tusiime, *Uganda*

Marcos Volcan, *Brazilia*

FORMAREA RESPONSABILILOR

Anul XXXVI, Numărul 4

iuile – septembrie 2010

În acest număr

Mijlocirea: Discernământul spiritual – *Dariusz Jeziorny*

Iubirea în acțiune: Carismele – *Diaconul Christof Hemberger*

Botezați în Duhul Sfânt de mai multe ori? – *Întrebări către Comisia Doctrinară ICCRS*

Mijlocirea: Discernământul spiritual

Dariusz Jeziorny

Mijlocirea este acțiunea prin care intervenim la Domnul în favoarea unei alte persoane. Aceasta înseamnă că cei care mijlocesc îi prezintă lui Dumnezeu problemele unei persoane aflate în nevoie. Lucrul cel mai important, într-o astfel de acțiune, este acela de a avea o inimă plină de compasiune și a-l iubi pe aproapele. Dar numai cuvintele prietenoase nu sunt suficiente. Sf. Paul spune: „Evanghelia noastră n-a ajuns la voi numai prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și prin convingerea deplină (1 Tes 1,5). Această putere este prezentă în diferitele carisme, dintre care, de pildă, vindecarea, profeția, cuvântul de cunoaștere etc. Într-o astfel de slujire, deci, darul discernământului spiritual este fundamental. Acesta ne permite, de fapt, să înțelegem care este natura problemei pe care persoana o poate avea și, în același timp, ne conduce modul de a ne ruga. Printre altele, ne dă posibilitatea de a verifica dacă ceea ce am înțeles din cuvintele profetice și din cuvintele de cunoaștere este adevărat. Dar, la un moment dat, trebuie să ne întrebăm ce e de făcut în cazul în care ni se cere să mijlocim, dar Duhul Sfânt încă nu ne-a dat o astfel de carismă a discernământului. Putem să mijlocim fără ea? Sau nu trebuie să începem rugăciunea de mijlocire fără acest instrument?

Sf. Ignățiu de Loyola, maestru în discernământul spiritual, ne-a lăsat diferite reguli, care pot deveni utile celor ce nu au carisma discernământului spiritual, dar care doresc să discearnă spiritele. El a trăit în secolul al XVI-lea și, în acel timp, nu existau învățături despre carismele prezente în Biserică. Era mult mai important însă de a fi supuși Papei. Aceste reguli de discernământ spiritual sunt disponibile în Exercițiile sale spirituale, de la numărul 313 la 336. Aș vrea să prezint trei dintre ele și să arăt cât de utile pot deveni, în ciuda limbajului antic utilizat.

Regula 12 spune: „*Diavolul se comportă ca o femeie, pentru că este prin natură slab, dar vrea să pară puternic. De fapt este propriu unei femei a se pierde cu firea când se ceartă cu un bărbat și să fugă dacă bărbatul i se opune cu fermitate; dacă, dimpotrivă, bărbatul începe să fugă și să se piardă cu firea, cresc fără măsură mânia, spiritul de răzbunare și ferocitatea femeii. Tot astfel este propriu diavolului de a slăbi, a se pierde cu firea și a-și îndepărta astfel ispitele, când persoana i se opune cu fermitate în viața spirituală, acționând în mod diametral opus; dacă, dimpotrivă, această persoană începe să se teamă și se pierde cu firea în a se opune ispitelor, atunci diavolul se dovedește a fi o bestie cum nu există în lume mai feroce, urmându-și cu atâta răutate planul diabolic*”. Am decis să-l citez pe Sf. Ignățiu, pentru că această comparație pe care ne-o propune nu are nimic de-a face cu „corectitudinea politică” (este acea corectitudine în limbaj care se

practică astăzi în Occident și tot mai mult la noi, pentru a nu jigni anumite categorii de persoane și a nu le discrimina n.t.) a zilelor noastre. O astfel de observație, tipică vremurilor în care a trăit, este utilă totdeauna când suntem în situația de a mijloci pentru cineva. Când cineva are nevoie de această mijlocire și vede că rugăciunea sa nu are roade, adeseori se lasă atras în ispita de a renunța la bătaia spirituală. Dușmanul încearcă să ne sperie prin comportamentul anormal al persoanei pentru care ne rugăm sau încearcă să ne convingă de faptul că nu există nici un semn de îmbunătățire a situației. Acest lucru de fapt seamănă cu dificultatea pe care trebuie s-o înfrunte cel care nu este în stare să facă rugăciunea de mijlocire. Totuși, regula Sfântului Ignațiu spune simplu „să mergem înainte”, dacă suntem convinși că nu ne rugăm împotriva voinței lui Dumnezeu.

Uneori, rugăciunea noastră de mijlocire nu are succes, deoarece cauzele bolii sau slăbiciunii unei persoane sunt ascunse și nu știm exact pentru ce să ne rugăm. Cu privire la aceasta, Sf. Ignațiu spune ceva foarte interesant: „Și diavolul se comportă ca un pretendent frivol, care vrea să rămână ascuns și să nu fie descoperit. De fapt, un bărbat frivol, care o înconjoară cu vorbe răutăcioase pe fiica unui tată bun sau pe soția unui bun soț și vrea ca vorbele și lingușirile sale să rămână ascunse, este foarte contrariat dacă fiica dă în vileag tatălui ori soția către soțul său vorbele sale licențioase și planul său pervers, pentru că înțelege clar că astfel nu va mai avea reușită în acțiunea începută. În același fel, când dușmanul naturii umane prezintă unei persoane drepte uneltirile și vicleniile sale, vrea și dorește ca acestea să fie primite și ținute secrete; dar când această persoană le prezintă unui bun confesor sau unei alte persoane spirituale, ca să cunoască înșelăciunile și răutățile diavolului, acesta e foarte supărat; de fapt înțelege că nu va putea reuși în răutatea inițiată, pentru că înșelăciunile sale evidente au fost descoperite.” (Regula 13).

Când ne găsim într-o astfel de situație, suntem chemați să instaurăm un dialog cu persoana pentru care ne rugăm, pentru a ne aprofunda cunoașterea. Evident, trebuie să fim extrem de prudenți și delicați, pentru că foarte adesea se ajunge la atingerea problemei păcatului acestei persoane. Adeseori însă persoanele nu reușesc să spună nimic concret din diferite motive. Astfel, singurul lucru ce ne rămâne de făcut este rugăciunea în limbi, în speranța că, în timpul rugăciunii, Duhul Sfânt ne va da o înțelegere mai profundă a situației. Se întâmplă des ca, atunci când ne rugăm și-l laudăm pe Domnul în limbi, să primim intuiții particulare. Duhul Sfânt vine totdeauna în ajutorul celor ce caută să facă voința lui Isus.

De obicei, la sfârșitul fiecărei rugăciuni de mijlocire se invocă Duhul Sfânt asupra persoanei pentru care ne-am rugat. Este important ca această persoană să primească puterea de a înfrunta dificultățile vieții cotidiene. Dar este fundamental să invocăm intervenția Duhului Sfânt asupra acelor domenii în care persoana respectivă manifestă slăbiciuni majore. În Regula nr. 14, Sf. Ignațiu ne învață: „Diavolul se mai comportă și ca un conducător care vrea să câștige un premiu. De fapt, un căpitan, care este conducătorul unei armate, își așează armata pe câmpul de bătaie și examinează apărarea inamicului sau dispunerea unui castel, apoi îl atacă în partea cea mai slabă. În același fel, inamicul naturii umane se învârte în jurul nostru și ne examinează toate virtuțile teologale, cardinale și morale, apoi ne atacă și caută să ne prindă unde ne găsește mai slabi și mai lipsiți de apărare pentru mântuirea noastră veșnică”. Acesta este motivul pentru care e bine să cunoaștem punctele slabe ale apărării noastre împotriva atacurilor celui rău. Noi nu urmăm psihologia freudiană, care susține că a cunoaște problema înseamnă a o rezolva, ci persoanele trebuie să știe care sunt punctele lor slabe și care sunt harurile de care au nevoie. Nu există nici o posibilitate de a elimina dificultățile vieții cotidiene, contând numai pe voința și perfecțiunea noastră.

Spiritualitatea ignațiană ne dă un mare ajutor. Aceasta permite nu numai înțelegerea atitudinii pe care trebuie să o aibă persoana care face discernământul, ci este și o practică utilă pentru viața de toate zilele. Cei care au slujirea de mijlocire sunt dotați astfel cu un instrument minunat, util pentru a sluji mai bine persoanele. Evident, am citat numai unele dintre exemplele pe care am putut să le prezint. Chiar dacă nu am primit harul acestei carisme, prin exercițiul regulilor discernământului spiritual putem fi totuși mai eficienți. Regulile ne confirmă că bătaia spirituală există, indiferent dacă suntem sau nu conștienți de aceasta. A ști să ne orientăm în lumea spirituală ne dă mai multă eficiență slujirii de mijlocire în Reînnoirea Carismatică. 🙏

Iubirea în acțiune: carismele

Diacon Christof Hemberger

Inspirat de tema conferinței ICCRS care a avut loc la Kkottongnae în 2009, intitulată „Iubirea în acțiune”, vă scriu despre importanța iubirii și a utilizării carismelor în viața și slujirea noastră. Isus ne cheamă la o viață care se bazează pe o atitudine de iubire. Întrebat care este cea mai importantă poruncă, Isus a răspuns: „Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima și din tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și să-l iubești pe fratele tău/ pe sora ta ca pe tine însuși.”

Isus a arătat foarte clar că iubirea este mobilul tuturor acțiunilor noastre. În primul rând, desigur, este dragostea noastră pentru Dumnezeu. Fiecare acțiune a noastră trebuie să fie înrădăcinată în relația personală cu Isus. Pentru că El este Cel care merită toată cinstea și gloria. Noi trebuie să trăim și să lucrăm pentru a atinge acest țel: să trăim și să lucrăm în conformitate cu voia Lui, de a-i da slavă numai Lui. În al doilea rând, motivația noastră trebuie să fie iubirea față de frații și surorile noastre. Este ușor atunci când suntem implicați în relații plăcute, dar devine tot mai complicat atunci când avem relații cu persoane care nu ne plac sau pe care nu le cunoaștem foarte bine. Al treilea aspect al iubirii ne privește pe noi înșine. Isus ne invită să nu neglijăm ființa noastră interioară. Slujirile noastre nu trebuie să fie disproporționate în raport cu nevoile corpului nostru, spiritului nostru și sufletelor noastre!

Răspunzând întrebării „Care este cea mai importantă poruncă?”, Isus a pus accentul pe semnificația de a trăi în conformitate cu voința lui Dumnezeu "renunțați la voința voastră și la dorințele voastre (Să-l iubiți pe Domnul și voia Lui mai presus de orice altceva) și aveți grijă de fratele sau sora voastră (indiferent de situația în care vă aflați), ca și cum ați avea grijă de voi înșivă!”

Cu toată sinceritatea, trebuie să recunosc că acest lucru este ceea ce am încercat să trăiesc în toată viața mea de creștin. Dar nici nu pot număra în câte situații a trebuit să accept că am eșuat. Deci, pun următoarea întrebare: Cum poți aspira la un astfel de ideal? Cum putem îndeplini porunca lui Isus în viața de zi cu zi? Aceasta nu depinde de forța, de putința sau voința noastră. Noi nu suntem în măsură și nici nu putem ajunge acolo vreodată, dar prin Duh însuși Dumnezeu ne oferă ajutorul său revărsând asupra noastră Duhul Său și carismele!

Carismele nu ne sunt dăruite ca să ne facem viața mai confortabilă sau ca un fel de răsplată de la Dumnezeu pentru că am fost o persoană umilă și foarte spirituală. Carismele sunt date cu scopul de a construi Împărăția lui Dumnezeu. Știm că Împărăția lui Dumnezeu este toată numai iubire, pentru că Regele ei este Iubirea. Prin urmare, carismele ne sunt date pentru a sluji Iubirea. Să nu uităm niciodată acest adevăr simplu. Darul vindecării de exemplu, nu este dat pentru că cineva a ajuns la un nivel ridicat de sfințenie; la fel și darul de interpretare a limbilor nu este dat ucenicilor de prim rang! Carismele ne sunt date pentru a face voința Domnului. Printr-o slujire umilă se vede respectul și dragostea ucenicului față de Dumnezeu. Slujirea lui Dumnezeu în umilință demonstrează, de asemenea, respect și dragoste față de frații și surorile noastre, indiferent ce loc ocupă ei în viața noastră. Doresc să clarific la acest punct un concept foarte important, și anume acela că numai Dumnezeu poate privi cu adevărat în inima noastră și că numai el poate "citi" și vedea motivațiile noastre adevărate. Motivația noastră e să dăm slavă lui Dumnezeu și să manifestăm iubirea față de oamenii pe care îi întâlnim sau să ne creăm imaginea de „bun discipol, lider și om al lui Dumnezeu”? Slujesc pentru că sunt ascultător și umil sau pentru că vreau ca toată lumea să vadă abilitățile mele? Fac fapte de caritate pentru că îl iubesc și îl respect pe aproapele meu sau pentru că vreau să-mi simt conștiința împăcată? Cea care acționează în slujirea mea este iubirea sau ceea ce este uman în mine? Știm cu toții foarte bine că suntem chemați să căutăm voința Lui și să trăim conform acesteia. Dar eu de multe ori mă întreb: „Ce m-a făcut oare să iau această decizie?”. Eu, cu motivația mea personală, sau iubirea în acțiune? Care este actul de iubire cel mai potrivit pentru o anumită situație? Care este cuvântul de iubire cel mai adecvat într-un anumit moment? Este mai bine să mă apropiu de acea persoană sau să rămân în tăcere? Este mai bine să fac un lucru sau altul? Carismele de discernământ, înțelepciune și cunoaștere s-au dovedit a fi foarte importante pentru a putea răspunde la aceste întrebări.

Duhul Sfânt nu ne-a dat numai carisme care au unicul scop de a lucra pentru Împărăția lui Dumnezeu (vindecare, semne și minuni, profeții, etc) ci ne-a dat și carisme (discernământ și înțelepciune etc.) care ne ajută să discernem cum și când să utilizăm acele carisme!

Pentru a permite iubirii să lucreze activ în viețile noastre, este important să ne concentrăm asupra a două aspecte.

În primul rând, căutați iubirea!

Concentrați-vă în a-l iubi pe Domnul, din toată inima și din tot sufletul vostru, cu toată puterea voastră. El este marele „EU SUNT”, Emanuel, „Dumnezeu cu noi.” El merită toată iubirea și cinstirea noastră pentru că numai și numai el este Iubire. Trebuie de asemenea să avem grijă să-i iubim pe frații noștri și pe surorile noastre: familia, vecinii, colegii noștri, oamenii pe care îi întâlnim în fiecare zi - în autobuz, la coadă la supermarket, pe cel care e singur și exclus din societate. Uneori ni se pare ușor, alteori nu. Este chiar Dumnezeu cel care va revărsa iubirea sa în inimile noastre, pentru a o transmite și altora! De aceea este atât de important să se stabilească o relație intimă și personală cu Dumnezeu atunci când încercăm să ne apropiem unii de alții și să împărtășim dragostea și viața noastră cu ei: putem să împărtășim fraților noștri adevărata iubire numai dacă primim iubirea adevărată.

În al doilea rând, căutați carismele!

Nu căutați să exprimați iubirea cu propriile voastre puteri sau în modul în care vi se pare cel mai adecvat. Căutați voința Domnului și folosiți carismele pentru a o discerne și a o realiza. Fiți întotdeauna disponibili pentru a primi îndrumarea și încurajarea lui. Și, mai presus de toate, fiți deschiși la iubirea Sa, pentru că aceasta trebuie să fie dispoziția inimii noastre și motivația noastră.

ICCRS

**International Catholic
Charismatic Renewal Services**
(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:
Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

site: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea Responsabililor este disponibilă cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail sau poștă.

ÎNTREBĂRI CĂTRE COMISIA DOCTRINARĂ ICCRS

Comisia Doctrinară ICCRS este condusă de Episcopul Joseph Grech (președinte), Australia și este formată din Pr. Peter Hocken, Austria, Pr. Francis Martin, SUA și Dr. Mary Healy, SUA. Comisia Doctrinară ICCRS este de asemenea în consultanță cu teologi din diferite țări din lume.

Botezați în Duhul Sfânt de mai multe ori?

Pentru a răspunde la această întrebare, să luăm în considerare cazul Mariei, Mama lui Isus, care era „unită” în rugăciune împreună cu ucenicii în Ierusalim, pentru a primi Duhul Sfânt de Rusalii (Fapte 1:14). Într-o cateheză cu privire la acest pasaj din Biblie (28 mai 1997), Papa Ioan Paul al II-lea subliniază modul în care Duhul Sfânt s-a coborât asupra Mariei cu mulți ani în urmă, cu ocazia Bunei Vestiri, pentru a realiza maternitatea divină.

Având deja experiența darului Duhului Sfânt, Maria în Cenacol „a fost capabilă să aprecieze acest dar mai mult decât oricine altcineva”. De fapt, experiența de până atunci „a făcut-o să dorească fierbinte venirea Duhului Sfânt”. Astfel, Papa adaugă că Maria s-a rugat în „comuniune profundă cu apostolii (și cu ceilalți) pentru darul Duhului Sfânt pentru ea însăși și pentru comunitate. Pentru ce ar fi avut ea nevoie de darul Duhului pentru sine, dacă era deja plină de Duhul Sfânt? În primul rând, spune Papa, „a fost oportun ca prima revărsare a Duhului asupra ei... să se repete și să fie consolidată.” În al doilea rând, cu câteva săptămâni înainte, la picioarele crucii, Maria primise o nouă misiune: aceea de a deveni mama tuturor ucenicilor lui Isus, ceea ce necesita ca darul Duhului Sfânt să fie reînnoit.

Trimiterile la evenimentele petrecute de Maria în Cenacol, oferite de Ioan Paul al II-lea, sunt un instrument util pentru a reflecta asupra a ceea ce ar putea fi numit un botez suplimentar în Duhul Sfânt.

Maria a fost în măsură să aprecieze darul mai mult decât oricine altcineva

Mulți oameni care au fost botezați în Duhul Sfânt pot mărturisi că au avut o întâlnire unică și irepetabilă cu Duhul Sfânt, o întâlnire care le împarte viața în două: „înainte” și „după”. De aceea este considerat un eveniment unic, la fel ca Rusaliile pentru Biserica primară. Totuși, acest lucru nu exclude posibilitatea unei reînnoite revărsări a Duhului, după cum se poate vedea la Biserica primară (Fap 4,31). Prin analogie, putem să ne imaginăm că viziunea pe care a avut-o Maica Domnului în Cenacol cu privire la ceea ce se întâmpla, a fost condiționată profund nu numai de botezul pe care l-a primit atunci când Duhul a coborât asupra ei în tinerețe, la Nazaret, ci și de rodul generat de Duh (Isus!), care i-a iluminat toată viața. În mod clar, Bunavestire reprezintă cea mai mare efuziune a Duhului din toate timpurile. Dar, tocmai prin această experiență personală, Maria se roagă „cu o dorință arzătoare” pentru coborârea Duhului Sfânt într-un alt moment fundamental: Rusaliile. Oricine a fost botezat în Duhul Sfânt are pregătirea necesară pentru a aprecia dorința și așteptarea cu bucurie a Duhului, pentru ca acesta să pună bazele pentru etapa următoare a vieții sale.

Maria dorea arzător ceea ce s-a întâmplat mai târziu

Botezul în Duh mărește atât de mult dorința pe care persoanele o au de la Dumnezeu încât „a căuta, a cere și a bate” devin acțiuni obișnuite ale vieții în Duh. Profetul Isaia voia să exprime acest mod de viață când a spus: „În fiecare dimineață el trezește urechea mea, ca să ascult ca un ucenic” (Is 50,4). În plus, această dorință stărnită în noi de Duh nu rămâne dezamăgită, deoarece „Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite... după voința lui Dumnezeu” (Rom 8,26-27), astfel încât putem să contăm cu adevărat pe instrumentele lui Dumnezeu pentru a realiza planul său.

Isus a aplicat chiar pentru sine această dinamică atunci când, lângă fântâna din Samaria, le-a spus discipolilor: „Hrana mea este să fac voința celui care m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.” (In 4,34). Ministerul și viața lui Isus depindeau de forța Duhului, care era asupra lui într-o totală și constantă ungere. Când Duhul cultivă în noi dorința arzătoare de a împlini „lucrarea lui Dumnezeu”, avem nevoie de ajutorul divin în moduri în care nimeni nu-și poate imagina, inerente și în ministerul lui Dumnezeu însuși. Avem nevoie de puterea lui Dumnezeu pentru a îndeplini lucrările sale, iar această putere nu este altceva decât Duhul Sfânt revărsat! Dacă această incredibilă putere ne este dată în continuu sau numai uneori, dacă ne este dată pentru toată viața sau cu intermitențe pe parcursul întregii noastre vieți, această decizie „îi aparține lui Dumnezeu”, pe care nu-l cunoaște nimeni altul „în afară de Duhul lui Dumnezeu” (1 Cor 2,11).

Maria era preocupată pentru roadele viitoare

Voința lui Dumnezeu este ca viața noastră în Duh să fie extraordinar de rodnică și să dea acel rod divin care „să rămână” (Ioan 15,1-17). Unicul mijloc pentru a fi rodnici, în această lume, este constanta prezență a Duhului Sfânt, care acționează din interior. Modul ideal de a ne exprima dorința de a aduce rod conform voinței lui Dumnezeu depinde de o continuă deschidere la Duhul Sfânt. Înainte de Rusalii, Isus însuși spusese discipolilor săi să aștepte ca Duhul să coboare asupra lor cu putere (Fap 1,8). Maica Fecioară era cu ei și, cum a spus Ioan Paul al II-lea, i-a condus pe toți ceilalți într-o rugăciune de așteptare, anticipând astfel ceea ce urma să fie misiunea ei viitoare, care continuă și azi. Fie ca noi toți, care continuăm să ne rugăm ca ea, să nu ne îndoim niciodată de voința lui Dumnezeu de a ni-l dărui pe Duhul său, indiferent de câte ori va trebui să fie reînnoit acest dar, pentru că „el nu dă Duhul cu măsură” (In 3,34). 🍷